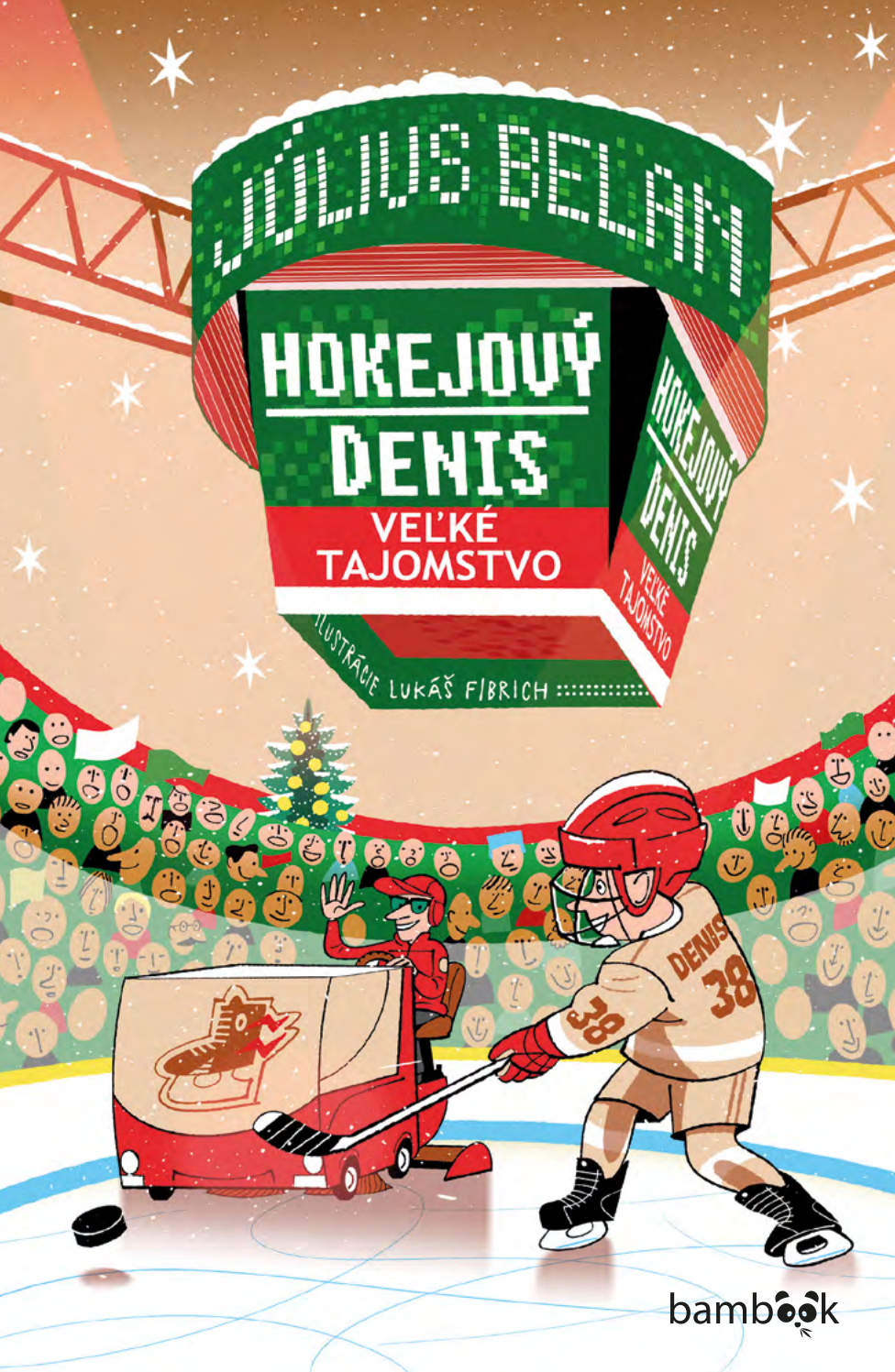
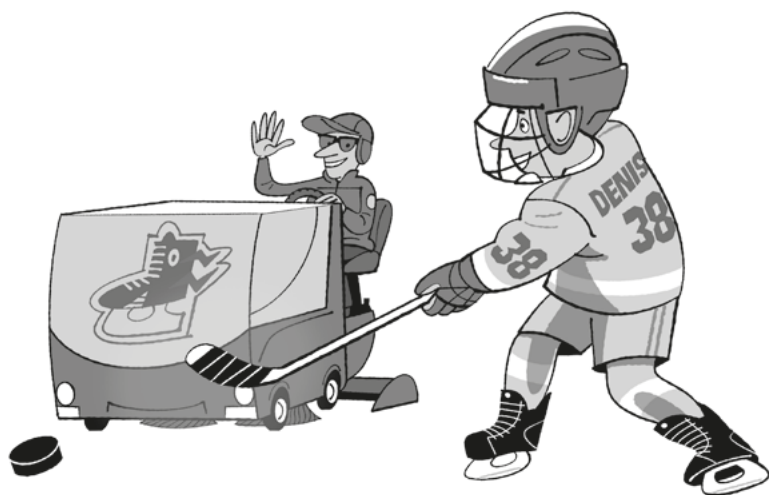

1. KAPITOLA

ÚZEMIE NIKOHO

Neuveríš, ale v druhej polovici letných prázdnin, čiže v auguste, sa mi stala asi tá najneuveriteľnejšia vec. Budem si ju pamätať celý celučký život!

Princovi rodičia išli spolu so synom Filipom na poriadne exotickú dovolenku. Sú to perfektní ľudia a chceli takýto jedinečný zážitok dopriať aj nám, chalanom, ktorí sme u starostu Jozefa Nováka uhasili požiar a zachránili mu nielen majetok, ale aj holý život.

Sme vraj super odvážni a všetci, ktorí sme sa podieľali na záchrane, môžeme ísť na dovolenku do exotiky s nimi. Wau!

Nakoniec sa však v tom období nepodarilo na ponuku kývnuť a odletieť za dobrodružstvom úplne každému z partie záchrancov.

Zo skupinky chlapcov okolo Filipa Princa som dostal od rodičov povolenie ja, Maco, Žirafa a Bublanina.

Langoš a Dumbo, ďalší spoluhráči z tímu Bleskové korčule, v termíne tejto dovolenky cestovali k moru so svojimi rodinami. Škoda! Verím však, že raz sa celej našej hokejovej partii podarí poriadny spoločný letný zájazd.

Aj tak bolo super, že nakoniec odletíme k vode aspoň my piati – Princ, ja, Maco, Žirafa a Bublanina.

Mrzelo ma, že kamoš duch Viktor Norman nepôjde so mnou. Mal však naplánované, že v auguste preskúma každú ázijskú krajinu. Potom sa ku mne od septembra znova pripojí.

Chvíľu mi trvalo, kým som rodičov presvedčil, že dva týždne na opačnej polovici zemegule s chalanmi a Princovými rodičmi budú pre mňa tou najlepšou prázdninovou voľbou. Veď aj tak... Hokej sme v lete nehrali, oco so svojou skupinou Trumdudú bude aj v auguste stále brázdiť festivaly a mamka mala naplánovanú babskú dovolenku so Sabinou a s ešte jednou kamoškou Táňou.

Po niekoľkých dňoch prosenia a vyjednávania mi obaja rodičia odsúhlasili, že môžem odletieť. Nemám však robiť žiadne hlúposti, iba sa mám pekne opalovať a užívať si vodu.

Dohodnuté!

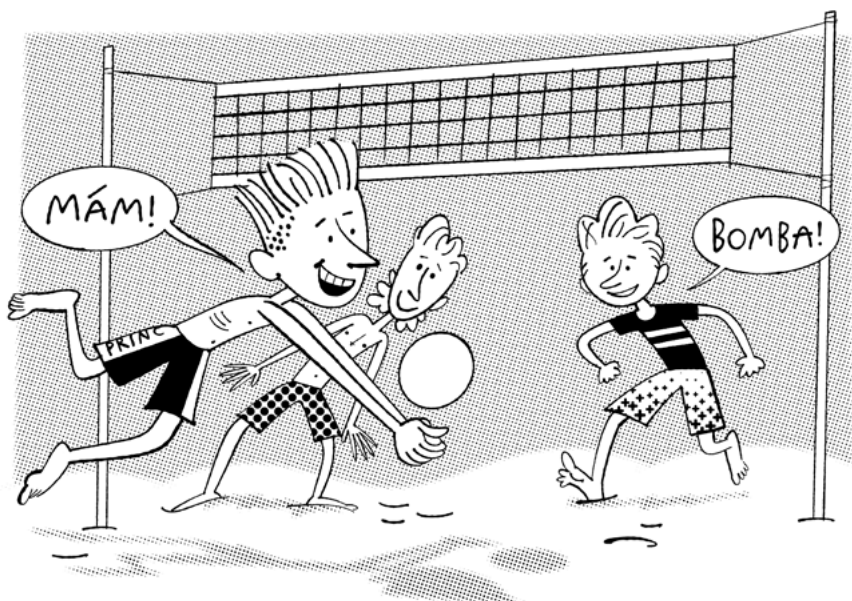
Konečne nadišiel deň, keď sme celá partia nastúpili do lietadla. Let trval veľmi dlho. Polovicu z neho som prespal, tú druhú som bol hore a kecal s Macom a so Žirafom, ktorí sedeli po mojej pravej a ľavej strane.

Po prúde sme sa ubytovali v hoteli. O izbu som sa delil so Žirafom. Páni moji, to bol luxus! Princovci sa poriadne buchli po vrecku. Okrem toho to bol *all inclusive* pobyt, takže počas

raňajok, obedov a večerí sme v obrovskej jedálni mohli zjesť a vypiť, čo sme len chceli. Ovocie, vajčka, párky, pečivo, koláče, omáčky, ryžu, ryby, syry, zeleninu, litre džúsov...

O kondičku som sa neobával, pretože do začiatku hokejovej sezóny bolo ďaleko a okrem toho som sa snažil jesť prevažne len zdravé veci. Navyše sme dlhé hodiny trávili v oceáne. Plávali sme, bláznili sa vo vode a hádzali si loptu. Potápali sme sa, hľadali tie najkrajšie mušle a obdivovali pestrofarebné ryby, chobotnice a morské koníky, ktoré medzi nami občas plávali. Ja sám som vylovil niekoľko krásnych mušlí, ktoré po návrate domov darujem rodičom a jednu si položím na poličku v izbe. Tá bude spoločná pre mňa a kamoša ducha Viktora, keď sa vráti z Ázie.

Dokonca sme na pláži hrali volejbal a zahrabávali sa do piesku tak, že nám z neho trčali len hlavy. Veľmi sme sa radovali aj z neďalekého akvaparku, ktorý ponúkal tie najúžasnejšie, najrýchlejšie, najvyššie a najšialenejšie tobogany.

Jasné, že sme vyskúšali všetky. Nedalo sa odolať. Povieť ti, bol to obrovský zážitok.

S chalanmi sme sa predbiehali, ktorý z nás bude po návrate z dovolenky najtmavšie opálený. Zatiaľ vyhrával Filip Princ, ale ja som ho dobiehal. Našťastie sa nikto z nás na slnku nespálil, lebo sme sa poriadne natierali opaľovacím krémami.

Vždy podvečer sme sa šli s Princovými rodičmi prejsť do mesta a navštívili sme nespočetné množstvo historických pamiatok, úzkych uličiek

a zábavných atrakcií. S Filipovým ocinom aj maminou som sa dobre porozprával a boli naozaj milí.

Veľmi som si vážil, že nám na tak dlho zaplatili takú krásnu dovolenku.

Dni pri oceáne ubiehali rýchlejšie, ako by som si prial. No tak to už chodí. Na moment však zastal čas... V jedno poobedie sa totiž Princov otec rozhodol, že nás, chalánov, prevezie na požičanom motorovom člne. Jeho manželku tento nápad až tak neoslovil. Viac ako lode a člny ju lákalo opaľovanie sa na pláži. Preto sme si spravili chalanskú jazdu.

Naskákali sme do prenajatého člna, ktorý mohol riadiť iba Princov otec. Naštartoval a začali sme uháňať. Čln poskakoval na krásnych modrých vlnách a my sme si užívali rýchlosť a vodu všade okolo nás. Bol to riadny adrenalín. Po niekoľkých minútach sme stratili pláž z dohľadu a dookola sa rozprestierala už len samá voda. Keď raz budem veľký a stane sa zo mňa slávny hokejista, rozhodne si kúpim motorový čln. Presne takýto. Teda... Bude sa líšiť len v jednej veci.

Nebude sa kaziť. Ten náš sa pokazil. Mal dostatok benzínu, všetko vyzeralo fajn, ale v jednom momente začal spomaľovať. Niečo v ňom zarachotilo a po niekoľkých metroch zastavil úplne.

Čo však bolo ešte horšie, blížila sa búrka. Mnoho dní bolo slnečno a akurát teraz sa sem prihnali oblaky. Ako naschvál! Pritom pred hodinou nič nenasvedčovalo tomu, že by sa malo počasie zhoršiť. To jednoducho nevymyslíš. Princov tatko sa snažil cez vysielачku skontaktovať

pobrežnú hliadku, ale vysielacia len chrchlala. Nemali sme signál. No super!

Nad nami poriadne zahrmelo a spustila sa búrka. Takú som ešte nikdy nezažil. Skúšali sme nakopnúť motorový čln, ale ten zaryto mlčal. Rovnako ako vysielacia. Mobily sme so sebou nemali, ale tu by nám boli aj tak figu platné.

Ostali sme sami ako prst. Ani jediná loďka široko-ďaleko.

Rozbúrený oceán nás pod vplyvom silnej letnej búrky hojdal, vyhadzoval do výšky a odnášal nevedno kam. Modlil som sa, aby sa búrka skončila tak rýchlo, ako aj prišla.

Kričali sme o pomoc a držali sa zo všetkých síl, aby sme nevypadli z plavidla. Celí sme boli zmáčaní od vln aj dažďa.

Uväznení v motorom člne sme boli nekontrolovateľne unášaní ďaleko-predaleko. Búrka nie a nie prestať. Vlny a dážď nás nekompromisne bičovali. Vôbec neviem, ako dlho sme v oceáne bojovali.